

[Socialministeren.]

gammel Oversigt fra det internationale Arbejdsbureau over Arbejderforsikringslove og Folkeforsikringslove i en Række Lande. Jeg skal paa den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav, tilstille Udvalget dette Materiale til Oplysning om og Sammenligning mellem Forholdene. De vil ikke støtte det ærede Medlems Opfattelse. Naar Sverige, som det fremgaar af den Artikel, det ærede Medlem citerede, staar med en langt mindre udviklet frivillig Sygeforsikring end Danmark, saa staar det bl. a. i Forbindelse med det lave Tilskud, og der er derfor netop nu i Sverige udarbejdet et Forslag af et Udvalg, et Forslag, som vil bringe det svenske Tilskud pr. Medlem op paa 8—9 Kr., altsaa meget stærkt op imod det danske.

Det andet Eksempel, det ærede Medlem omtaler Spalte 4149, er næsten endnu uheldigere. Det gik ud paa, at der efter det svejtsiske Folkeforsikringsforslag skal ydes en forsikringsmæssig Aldersrente, som kun udgør 200 Francs. Men i samme lille Notits i „Socialt Tidsskrift“, hvorfra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerer denne Oplysning, omtales — ganske vist en halv Side længere fremme — ret udførligt, at der til denne stærkt begrænsede tvungne Forsikring er knyttet en supplerende Understøttelse, der udgør samme Beløb, og da den kun ydes til de ubemidlede, vil disses Rente altsaa bringes op i Nærheden af 500 Francs, saa vidt jeg da kan se, og det er ikke saa ganske lidt som en Begyndelse.

Danmark er kommet forholdsvis tidligt med i den sociale Forsorg og har faaet en efter Landets Forhold afpasset særlig social Lovgivning, som nu ved mit Folkeforsikringsforslag vil nærme sig den almindelige europæiske Type. Men i øvrigt er den principielle Forskel mellem Systemerne rundt om ikke saa stor, bortset fra, at vi her i Landet i meget væsentlig Grad erstatter Arbejdsgiverbidrag med Skat — med Skat paa hele Befolkningen — og tager frivillige Præmier fra de forsikrede i Stedet for tvungne, men det sidste skulde dog vel være bedre.

Er det det ærede konservative Folkepartis Mening gennem den ærede Ordførers Udtalelser at virke for, at vi her i Landet skal indføre Udlandets meget omfattende Arbejdsgiverbidrag? Det forbavser mig indtil videre, og jeg tror derfor blot, at det ærede Medlem med disse Udtalelser har været ude paa en lille ufrivillig Svømmetur.

Men hvis jeg skulde tage fejl heri, skal jeg nu til Brug for hans fremtidige Speku-

lationer over det fæle Danmarks Begunstigelse af netop Arbejdsgiverne med det samme give ham en ganske lille Oversigt med paa Vejen, en Oversigt, der sikkert vil glæde Arbejdsgiverforeningens Kontorpersonale betydeligt, det, som nu er stærkt ude efter mig i Anledning af Folkeforsikringsforslaget, som de ingenlunde har kaperet paa dette Kontor.

Hvis vi gennemgaar Forholdene, vil man se, at Arbejdsgivernes Bidrag til den tvungne Forsikring for Invaliditet, Alder og Dødsfald i Tyskland udgør Halvdelen eller mindst 2 pCt. af Lønnen, i Østrig Halvdelen, i Frankrig Halvdelen eller 5 pCt. af Lønnen; for Syge-, Moderskabs-, Invaliditets-, Alders- og Dødsfaldsforsikring i England Halvdelen eller derover i forskellige Tilfælde, i Ungarn Halvdelen, Italien Halvdelen, Czekoslovakiet Halvdelen, i Rusland det hele — Bolschevikerne er altsaa dobbelt saa arbejdsgiverfjendtlige som Mussolini —, i Sverige intet i Øjeblikket; i Norge er der end ikke gennemført Lov om Aldersrente og Invaliditetsrente, der betales af Stat og Kommune, men man har nogle kommunale Alders- og Invaliditetspensioner i mange Kommuner.

Hvis man altsaa ser ud over Europa, er det mest almindeligt, at Arbejdsgiverne betaler Halvdelen undtagen i de nordiske Lande og Rusland; og hvis vi særlig ser paa Sygeforsikringen, er det saaledes, at Arbejdsgiverne i Tyskland, Østrig og Bulgarien betaler $\frac{1}{3}$, i Rusland det hele, i Norge $\frac{1}{10}$, i Frankrig, England, Ungarn og Japan Halvdelen, i England lidt mere, altsaa ogsaa her, bortset fra Rusland og Norge, betaler Arbejdsgiverne gennemgaaende $\frac{1}{3}$ eller Halvdelen.

Det højeste, de ærede Oppositionspartier derfor overhovedet kan vente af Imødekommenhed, er det foreliggende Lovforslag, der i Virkeligheden gaar vidt, naar det i Betragtning af de politiske og historiske Forhold herhjemme gør Sygeforsikringen til Betingelse for Aldersrente og ad anden Vej styrker Sygeforsikringen gennem Hundretusinder af nye Kontingenter og Invaliditetspræmier, for det tredje forhøjer de forsikredes Invaliditetspræmier til, hvad de var forud, og formindsker det offentliges Tilskud til denne Del af Forsikringen, særlig gennem Indførelse af Fradragsreglerne, og for det fjerde undlader at forhøje Sygekassetilskuddet fra de 2 til 3 Kr. — og alt dette til Trods for, at der i Forvejen har været en betydelig Stigning i de under dette Forslag faldende Forsikringsbidrag fra 1920 til 1928, skønt man i 1920 nærmest vadede i Penge